

den i hvert Tilfælde ikke *tabt*, og det er det Udtryk, som det ærede Medlem har brugt, og som det ærede Medlem Hr. Rytter gentagende har brugt. Det er et fuldkommen urigtigt Udtryk, thi det var ikke konstateret, og der var end ikke efter dette Ords almindelige Brug Tale om, at man kunde paastaa, at Kapitalen var tabt, thi man havde fremdeles den Formening, at en vis Kreds af Institutioner var ansvarlig for de 15 Mill. Kr., og man havde fremdeles i sin Haand at forsøge denne Opfattelse gjort gældende ved Sagsanlæg mod de paagældende Institutioner.

Det ærede Medlem Hr. Rytter og den anden ærede Ordfører for Venstre (Kragh) har begge talt om de Andelsorganisationsmænd, der gik ud og skaffede de 5 Mill. Kr. Der er sagt saadan, at Andelsorganisationerne blev bragt til at skyde 5 Mill. Kr. ind, og at de Andelsfolk, der paatog sig at faa dem til det, lod sig bevæge til at rejse ud og anbefale Sagen paa Grund af Statsministerens Bifald af denne Ordning. Jeg beder dog paa ny erindret, at disse Andelsorganisationsfolk var to Bestyrelsesmedlemmer i Andelsbanken. Det var de to Mænd, der kom og bad Nationalbanken, Bankinspektøren og mig om at bistaa dem i denne Hjælpeaktion. De rejste ud og anbefalede det, som de selv havde bedt Nationalbanken og Bankinspektøren hjælpe dem til, men jeg maa formode, at de gjorde det, fordi de følte, at det var det rigtigste, ellers maa jeg antage, at de ikke var kommet og havde bedt om denne Hjælpeaktion. Den Medlidenhed, som her kommer til Orde med disse Folk, synes jeg er lidt ilde anbragt, eftersom det var dem selv, som hidtil havde ledet Banken, og som havde opdaget den Trang, Banken var i, og ønsket Assistance andet Steds fra, og jeg kan ikke se noget som helst mærkeligt i, at de ogsaa selv maatte yde et Bidrag til denne Assistance ved at søge nogle af Pengene tilvejebragt der, hvor de kunde tilvejebringes.

Det ærede Medlem Hr. Rytter har ogsaa gentagende talt om det urimelige i, at disse Folk efter hans Mening ingenting har vidst, men jeg beder paa ny det ærede Medlem Hr. Rytter læse, hvad der staar i den Skrivelse af 31. Juli, der er trykt i Betænkningen. Deraf fremgaar det jo, at Formændene for to af disse betydende Andelsorganisationer var til Stede ved den Forhandling i Nationalbanken, hvor der blev gjort Rede baade for Bankinspektørens, Nationalbankens og Andelsbankens Opfattelse, og hvor alt vedrørende

den formentlige Risiko blev klarlagt overfor de to Repræsentanter for Andelsselskaberne, der samtidig var til Stede som Bestyrelsesmedlemmer i Andelsbanken. De vidste Besked fra første Haand, og hvad mere de skulde have at vide, er det mig umuligt at blive klar over. Det fremgaar endvidere af det Referat, der gives i denne Skrivelse, at de ogsaa har drøftet hele Sagen med Formanden for den tredje Andelsorganisation, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, som ikke var nærværende ved den paagældende Forhandling, men som for øvrigt ogsaa er Medlem af Andelsbankens Bestyrelse og formentlig kendte Sagen endog bedre, end jeg kunde kende den, saa den Tale, som den paagældende Formand har holdt i sit Andelsselskab, og som man her har søgt at forstærke, kan jeg ikke give ret meget for, thi han skulde først og fremmest vide Besked om Tingene, han var Bankens ansvarlige Bestyrelsesmedlem, og først i anden og tredje Omgang kom de andre, som der her var Tale om, man kunde støtte sig til.

Naar man endvidere taler om, at Skylden for Sammenbrudet er i Virkeligheden Erhvervsministerens, faar jeg naturligvis bære denne Beskyldning indtil videre. Denne Sag endes ikke med den Opklaring, som finder Sted ved Indlæg af den Art, vi har hørt i Dag. Denne Sag maa naturligvis undersøges og oplyses fuldt ud, baade det Afsnit, her er Tale om, og de andre Afsnit, som den ærede Ordfører for Venstre klogelig gaar udenom, og hvis det saa konstateres, at jeg har nogen Medskyld, har jeg da i hvert Fald den Trøst, at Henvendelsen om denne Foranstaltning kom fra Venstres udmærkede Landstingsmand, Hr. N. K. Kristensen, som var Formand for Bankens Bestyrelse, og som dog mente det forsvarligt at fremkomme med en Henvendelse om en saadan Hjælpeaktion. Alene kommer jeg altsaa ikke til at gaa i Graven, der bliver Selskab, godt Selskab. Selv om det ærede Medlem Hr. Kraghs Fingre ikke er besmittet af denne Affære, er der jo andre, som har været i Berøring med den, og jeg faar en rig Underholdning af de Godtfolk nede i det Mørke, hvor jeg en Gang skal stødes ned, men det bliver ikke en Forsamling af mine Meningsfæller; jeg maa døje et Selskab, som jeg helst var fri for. (*Korsgaard*; Ogsaa hinsides?) Ogsaa hinsides, ja.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Rytter om det, der er Realiteten her, Mejerierne, — og jeg kan godt forstaa, at det piner